

צַדִּיק קָרִיָאָה לַפְּרָשָׁה

לְחַפֵּשׂ בְּאַמֶּת - צו

אָדָם הַחוּטָא עַל פִּי פְּלָלִי הַתּוֹרָה,
 יְכוּל לְמַחֵק וְלִמְחוֹת אֶת הָעֵבֶרָה.
 בְּזִמְן שְׁבִית הַמְּקֻדָּשׁ הָיָה קָיָם,
 יָכַל כָּל חוּטָא לְהִבִּיא קָרְבָּן.

קָרְבָּן חֲטָאת אוֹ קָרְבָּן אֲשֶׁם,
 הָעֶקֶר שְׁלֹשִׁים שָׁמַיִם יִהְיֶה לְבוֹ מְכֻּון.

כִּי ה' הוּא הָרִי אָב הַרְחֻמָּן,

מְחַפֵּשׂ תָּמִיד אֶת הַפֶּתַח לְתִשׁוּבַת הָאָדָם.

הַסְּלִיחָה קְרוּבָה, רַק אִם בְּאַמֶּת תְּחַפֵּשׂ,
 לְהִיּוֹת קְרוּב אֵל ה' בְּאַמֶּת וְלֹא לְהִתְחַפֵּשׂ.

איך קראתי?

דבר קריאה לפרשה

למה דוקא יהושע - צו

מי יודע מה הייתה המעלה הגדולה של יהושע?
 למה הוא זכה להיות המחליף של משה באפן קבוע?
 האם הוא נבחר בגלל חכמתו הרבה?
 או אולי בגלל שהיה לו איזו מדה מאוד טובה?

המדרש מפתיע ועונה תשובה שונה:

יהושע זכה לתפקיד בגלל מסירותו האיתנה!
 משפים ומעריב לסדר בבית המדרש ספסלים ומחצלות,
 כדי שמשנה יוכל את סודות התורה לעם ישראל לגלות.

מאין למד יהושע הנהגה כל כך יפה ומיחדת?
 פרשת השבוע מגלה ואותנו מלמדת.

זשה רבנו עשה בעצמו את העבודות בחנפת המשכון,
 לא התעצל והרגיש את עצמו פאדם פשוט וקטן.

לשירת את בורא העולם ולמלא את שליחותו,
 זו זכות הכי גדולה ואין דבר פדגמתי.
 ולכן גם אני מודה בכל יום למלך מלכי המלכים,
 על הזכות להיות יהודי, חלק מעם של שליחים.

איך קראתי?

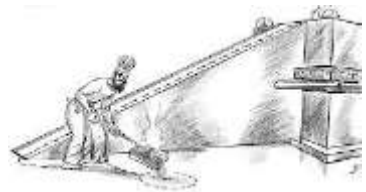

דָּר קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

לַעֲשׂוֹת הַשְּׂתָדְלוֹת - צו

בְּזַמַּן עֲבוֹדַת הַקְּרָבָנוֹת הָיָה גַם גְּדוֹל בַּמִּשְׁכָּן,

מִן הַשָּׁמַיִם, אִשׁ גְּדוֹלָה יָרְדָה עַל הַקְּרָבָן.

אָף ה' אֶת הַכֹּהֲנִים צָוָה בְּמִפְתִּיעַ,

עֲלֵיכֶם לְהַדְלִיק אִשׁ וּלְמַזְבֵּחַ לְהַגִּיעַ.

ה' נוֹתֵן תְּמִיד כֶּחַ וּבִרְכָה לְכֹל אֶחָד,

זֶה כְּמוֹ אִשׁ מְלַמְעָלָה, גַם גְּדוֹל וּמִיָּחָד.

אָף מִן הָאָדָם ה' דוֹרֵשׁ בְּנוֹסָף,

לְהַבִּיא אִשׁ מֵעֲצָמוֹ וְכֹךְ יִהְיֶה עֶרְךָ מוֹסָף.

עַל הָאָדָם לְהִתְפַּלֵּל וּלְהַכִּיר בְּכֹךְ שֶׁהַכֹּל מִהַשָּׁמַיִם,

אָף לַעֲשׂוֹת הַשְּׂתָדְלוֹת וְלַפְּעַל בְּעֲצָמוֹ

אֶת יָרוֹז וּבְנִית בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּירוֹשָׁלַיִם.

אֵיךְ קְרִיאָתִי?

דָּר קְרִיָאָה לַפְּרָשָׁה

מְרַחֵם עַל כָּלָם - צו

אם מַעֲשֶׂה לא טוב עָשָׂה הָאָדָם,
צָרִיף הוּא לְהָבִיא קָרְבַּן חֲטָאת אוֹ אֲשָׁם.

אִן מָה אַעֲשֶׂה שְׁכָלָם יִרְאוּ אוֹתִי,
מִקְרִיב עִם כָּל הַחוֹטָאִים בְּמָקוֹם יְחוּדִי?

חֶסֶד גָּדוֹל עָשָׂה ה' עִם הָאָדָם שְׁחָטָא,
כִּדִי שְׁלֵא יִדְעוּ הָאֲנָשִׁים שְׁמֹן הַדָּרוֹף הוּא נְטָה.

מִלֵּב נִשְׁבֵּר שָׁמַע ה' אֶת הַתְּפִלָּה,
וַמִּיד צִוָּה לְהַקְרִיב בְּמָקוֹם גַּם קָרְבַּן עוֹלָה.

קָרְבַּן עוֹלָה מִקְרִיבִים אֲנָשִׁים טוֹבִים,
מִבְּחִירָה וּרְצוֹנָם הַטוֹב מִתְנַדְּבִים.

וְעַתָּה לֹא יִדְעוּ אֵיזָה מַעֲשֶׂה עָשָׂה.
כִּן יִצְלִיחַ לְהִתְקַרֵּב לָהּ בְּיֵתֵר שְׁמִיחָה.

ה' הִרְחַמָּן יִקְבַּל סְלִיחָתוֹ בְּאַהֲבָה,
הַחֲטָא יַעֲבִיר וַיִּפְתַּח פֶּתַח לְתַשׁוּבָה.

איך קראתי?

דַּרְךְ קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

זְכוּת לְשֵׁרֶת - צו

**בְּבֵית הַכְּנֶסֶת עוֹמֵד לְהַעֲרֹךְ אֲרוּעַ גָּדוֹל.
כָּלֵם מִתְכוּוֹנִים וּמִתְרַגְּשִׁים,**

**וּפְתָאוֹם הָרַב בְּכְבוֹדוֹ וּבְעֲצָמוֹ
מִתְחִיל לְשִׁטֹּף אֶת הָרֹצֶפֶה,
לְעֲרֹךְ אֶת הַשְּׁלֻחָנוֹת וְלַחֲתוֹךְ סְלָטִים.
הָאֵם זֶה מְכַבֵּד?**

**אוֹלֵי מוֹטֵב שְׂאֲנָשִׁים אַחֲרֵים יַעֲשׂוּ
עֲבוֹדוֹת פְּשׁוּטוֹת כְּאֵלוֹ?**

**אַבְל מִשָּׁה רַבְּנוּ בַּחֲנֻכַּת הַמִּשְׁכָּן
עָשָׂה בְּעֲצָמוֹ אֶת כָּל הָעֲבוֹדוֹת
וְלֹא חָשַׁב שְׂמֵלָאכָה כְּלִשְׁהִי אֵינָה לְפִי כְבוֹדוֹ
כִּי לְשֵׁרֶת אֶת בּוֹרָא עוֹלָם
זוֹ הַזְכוּת הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר
וְהַכְּבוֹד הַגְּדוֹל בְּיוֹתֵר.
אֵיךְ קָרָאתִי?**

נַרְיָאָה לַפְּרָשָׁה

טוֹב לֹמֵר תּוֹדָה - צו

יֵשׁ כַּמָּה וְכַמָּה סוּגֵי קִרְבָּנוֹת
 שֶׁהָיוּ מְבִיאִים לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ,
 אָבֵל הַקִּרְבָּן שֶׁאֱלוֹקִים מְחַבֵּב בְּיוֹתֵר הוּא:
”קִרְבָּן תּוֹדָה”

שֶׁאָדָם מְבִיא כְּדֵי לְהוֹדוֹת עַל נֶס שֶׁנַּעֲשָׂה לוֹ.

וְהָאֱמֶת הִיא שֶׁעֲלִינוּ לְהוֹדוֹת לַבוֹרָא
בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁעָה,
 עַל שֶׁקָּמְנוּ בַּבֶּקֶר בְּרִיאִים וְשָׁלְמִים
 וְעַל כָּל הַדְּבָרִים הַטּוֹבִים שֶׁיֵּשׁ לָנוּ.

אָמְרוּ חֻכְמִים:

מִי שֶׁאֹמֵר תּוֹדָה וְשָׂר שִׁיר שֶׁבַח בְּעוֹלָם הַזֶּה
 זוֹכֶה לְשִׁיר הַלֵּל גַּם בְּעוֹלָם הַבָּא.

איך קראתי?

(מתוך התורה שלי חמש ויקרא)

דַּרְךְ קְרִיאָה לַפְּרָשָׁה

סַפֵּר הַפְּרָשָׁה בְּקֶצֶר - צו

כְּמוֹ פְּרֹשֶׁת וַיִּקְרָא, גַּם פְּרֹשֶׁת צו עוֹסֵקֶת
בְּקִרְבָּנוֹת, וּבְעֵקֶר בְּהִנְחִיּוֹת לַכְּהֲנָיִם
עַל פְּעֻלוֹת הַהֶקְרָבָה שֶׁל קִרְבָּנוֹת שׁוֹנִיִּים:
(עוֹלָה, מִנְחָה, חֹטֵאת, אֲשֶׁם וְזֶבַח הַשְּׁלָמִים).

וְכִדֵּי נְשׂוּף סוּף יוֹכְלוּ הַכְּהֲנָיִם לְהִתְחִיל

בְּמִלּוֹי תַּפְקִידֵיהֶם, מְקִיָּמִים אֶת טֶקֶס הַמְּלוֹאִים -

הַטֶּקֶס שֶׁבּוֹ מְקַדְּשִׁים אֶת הַמִּשְׁכָּן,

וְאֶת אֱהָרֹן וּבָנָיו לְעִבּוּדָה בַּמִּשְׁכָּן,

עַל יְדֵי מְשִׁיחָתָם בְּשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה.

הָאֵרוּעַ הַחָשׁוּב הַזֶּה הִתְקַיֵּם בְּמִשְׁחָה שְׁבַעַת יָמִים, וּבָהֶם

לֹא יֵצְאוּ הַכְּהֲנָיִם מִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד.

מְקַרְבָּן תּוֹדָה לְמַדְּנֹה פְּמָה חָשׁוּב לְהַפְּיֵר תּוֹדָה

וּלְהוֹדוֹת לַה' תְּמִיד,

לְשֵׁימָם לֵב לְהַשְׁמִיחַ ה' עֲלֵינוּ וְלוֹמַר תּוֹדָה.

אֵיךְ קְרֵאתִי?

דבר קריאה לפרשה

בס"ד

קרבן תודה - צו

לבית המקדש היו מביאים קרבנות רבים ושונים,
 לכל קרבן תפקיד וסבה מאוד מיוחדים.
 אף קרבן אחד היה יקר וחביב יותר מכלם,
 קרבן תודה על נס, שהיה מביא האדם.

כי אנו עם ישראל נקראים בשם יהודים,
 מכיון שעל כל דבר קטן וגדול אנו מודים.
 המלים הראשונות של יהודי בבקר הם "מודה אני",
 על כן שפקחתי את עיני ואני מרגיש בריא.

ובמשך היום על כל אכילה או טעימה,
 לא אכניס לפה עד שאברך ברכה מתאימה.
 כי עם ישראל הם עם מאוד יקר ומיוחד,
 עם ישראל אינו דומה ואינו משתנה לאף אחד

הפרת הטוב היא חלק מחיינו גם ביום וגם בליל,
 ובזכות הפרת הטוב שלנו, במהרה יבוא גואל.

איך קראתי?

